

Na 3 jaar onderbreking terug *Met Wilrijk naar Scherpenheuvel*

De eerste 2 jaar was corona de oorzaak, de derde keer de onzekerheid over de samenstelling van het bestuur. Maar voor alles bestaat een oplossing en enkelen waren bereid hun schouders te zetten onder de organisatie om een traditie van 185 jaar niet verloren te laten gaan.

Maar er zou wel wat veranderen. Met het aantal deelnemers van de laatste jaren, toen we nog wel gingen, was het niet meer verantwoord een ganse organisatie met toelatingen van gemeentebesturen, politiebegeleiding en stops onderweg op poten te zetten. Trouwens: heel wat van die stops bestaan nu niet meer en dat zou veel problemen geven. En zo rijpte het plan om overdag te stappen en slechts vanaf Aarschot. Maar dan wel niet meer langs de drukke grote baan maar langs landelijke wegen. We hoopten hiervoor genoeg enthousiaste deelnemers te vinden. En mensen die gewoon naar Scherpenheuvel wilden, konden de overgebleven plaatsen in de bus opvullen. En zo is *Met Wilrijk naar Scherpenheuvel* begonnen. Zou ons Lievevrouwke het ons kwalijk nemen? We dachten van niet.

Voor de vele kleine problemen die nog opdoken werd een oplossing gevonden en we hadden er als bestuur een goed gevoel bij. De verplichte inschrijving leverde 25 stappers en nog 10 busreizigers op. Dat waren bemoedigende cijfers.

Al maanden / weken/ dagen was het kwakkelweer. Maar die zaterdagmorgen 6 mei scheen de zon toen men vanaf 7:30 u verzamelde aan de Sint-Bavokerk. Oude bekenden werden hartelijk begroet. Stipt om 8 u vertrokken, waren we om 9 u in Aarschot. En na de 5 minuten plastijd in het sportcentrum kon er aan de tocht begonnen worden. Vermits het een bedevaart was : met een kort gebed. Niemand die er opmerkingen over gemaakt heeft.

Het eerste half uur wandelen we langs de Demer, die hier door de vallei meandert. Het bruggetje aan de kerk van Langdorp zorgde voor de oversteek naar de andere oever. Dan stapten we naast velden en weiden naar een meer bosrijke zone. De vogels deden extra hun best om ons muzikaal te steunen. Auto's hebben ons niet gekruist, fietsers wel, want die hadden bij dit eerste mooie lenteweer allemaal hun rijwiel van stal gehaald. Maar als het fluitje klonk liepen we allemaal gedisciplineerd aan de rechterkant.

Heel af en toe kwam de bezemwagen even langs, maar gelukkig had niemand hem nodig. Toch een geruststelling te weten dat hij er was en ons parallel langs de rijbaan volgde.

Juist als de nood aan een rustpauze bij sommigen opkwam, waren we aan 't Statiehuis in Testelt, een café waar wel meer bedevaartgroepen stoppen. En wegens het jubileum 'betaalde de kas'.

Klaar voor het laatste stuk: met kruis en vlag op kop het dorp door, rond de kerk, langs de watermolen en terug de natuur in.

Na een korte klim kregen we voor het eerst de basiliek in zicht. Reden voor een laatste Weesgegroeetje. Even leek het dan toch te gaan regenen maar dat duurde maar 2 minuten.

Met een blij gevoel stapten we Scherpenheuvel binnen en deden onze ronde van de basiliek. Aan wie het uitdrukkelijk vroeg vertelden we wel dat we maar in Aarschot vertrokken waren. Dat kon je trouwens aan de frisse gezichten zien.

Onze Eucharistieviering was ook gebleven. En de compacte groep heeft zeker zo hard gezongen als waren we met 100.

Na nog wat vrije tijd was iedereen stipt op de afspraak voor de terugrit met de bus. Allemaal kregen ze nog een sleutelhanger als herinnering aan het jubileum.

En hier en daar hoorden we "Verder doen zo", maar dat hadden we al gedaan: in Scherpenheuvel hadden we ons al aangemeld voor 4 mei 2024.

Ave Maria! Mei 2023

Leo Hendrickx